

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011247
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8113011247.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2020, v trestnej veci proti obžalovanému K. K. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného K. K. proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Tv/3/2013 zo dňa 08.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3Tv/3/2013 zo dňa 08.11.2018 bol obžalovaný K. K. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 01.03.2012 v čase o 01.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW GOLF, ev. č. N.-XXXBG, po miestnej komunikácii v obci Bajerov, okr. Prešov, od miestneho pohostinstva v smere na obec Rokycany, po požití alkoholických nápojov s hladinou etylalkoholu v krvi v koncentrácii najmenej 1,8 promile, nereagoval na výzvy hliadky Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever na zastavenie vozidla a pokračoval v jazde, následne po zastavení vozidla pred rodinným domom č. XXX C. V. D., V.. N., bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Prešov - Sever, pričom výzvu, aby sa podrobil dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ako aj výzvu na lekárske vyšetrenie odberom a vyšetrením krvi na zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, odmietol.

Za to mu súd uložil podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona za prevahy poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a nezistenia príťažujúcich okolností, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, peňažný trest vo výmere 200,- eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil aj náhradný trest odňatia slobody podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona v trvaní 1 mesiaca a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 1 roka.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré aj prostredníctvom zvoleného obhajcu písomne odôvodnil. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, ako aj o treste. Dôvodil v ňom, že podstatou spáchaného prečinu bolo to, že mal v miestnom pohostinstve dňa 01.03.2012 v obci D. požívať alkoholické nápoje a v čase o 01.00 hod. viesť osobné motorové vozidlo VV Golf EVČ: N.-XXXBG po miestnej komunikácii od miestneho pohostinstva v smere na obec Rokycany, pričom nemal reagovať na výzvu hliadky OO PZ Prešov - Sever na zastavenie vozidla a svoje vozidlo mal odstaviť pred svojím rodinným domom č. 124 v obci Bajerov. Následne bol vyzvaný hliadkou OO PZ Prešov - Sever, aby sa podrobil dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, ako aj, aby sa podrobil lekárskeму odberu na vyšetrenie a zistenie prítomnosti alkoholu v krvi, čo mal odmietnuť. V priebehu hlavných pojednávaní na Okresnom súde Prešov bolo preukázané, že policajti získali od

náhodných občanov informáciu, že v pohostinstve sa nachádzajú osoby, ktoré prišli do pohostinstva na osobných motorových vozidlách a požívajú alkoholické nápoje, policajti odstavili služobné motorové vozidlo do vedľajšej uličky tak, aby ich nebolo vidno, vypili motor a svetlomety a sledovali priestor pred pohostinstvom asi dve hodiny. Predmetom ich sledovania bolo len vozidlo obžalovaného K. K., pretože iné auto, ktoré opustilo priestor pred pohostinstvom, teda jeho vodiča, nekontrolovali a nezabezpečili jeho kontrolu v súčinnosti s operačným strediskom. Bolo preukázané, že policajti vstúpili na pozemok obžalovaného K. bez jeho súhlasu, pričom absentovala existencia reálneho podozrenia vo vzťahu k spáchanému trestnému činu, keďže nebolo preukázané, z akého poznatku vychádzali policajti, že práve vodič auta Volkswagen Golf EVČ: N.-XXXBG požíval alkoholické nápoje a že týmto vodičom bol práve obžalovaný K. K.. Mal za to, že s poukazom na vyššie uvedené konanie policajtov napíňa znaky sledovania v intenciách ustanovenia § 113 ods. 1 Tr. poriadku a na takéto konanie je potrebný písomný súhlas predsedu senátu pred začatím trestného stíhania alebo prokurátora v prípravnom konaní. V danom prípade takýto príkaz udelený nebol a policajti na uvedené sledovanie neboli oprávnení. Výpoveď svedkov H. O. N., policajtov a jediných svedkov obžaloby, je podľa názoru obhajoby plná rozporov a v konečnom dôsledku pôsobí nedôveryhodne a v danom prípade mal okresný súd uplatniť zásadu „in dubio pro reo“ - „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a obžalovaného K. spod obžaloby oslobodiť. Preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade je treba uviesť, že krajský súd v uvedenej veci rozhodoval už dvakrát, pričom už v predchádzajúcich dvoch rozhodnutiach podrobne rozobral všetky vo veci vykonané dôkazy. Ani po doplnení dokazovania okresným súdom, ku ktorému došlo po druhom zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu, však nedošlo k zmene vo vykonaných dôkazoch do tej miery, aby sa zásadným spôsobom zmenil skutkový stav oproti pôvodnému stavu. Krajský súd však na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie prečítaním zápisníc o dychových skúškach a znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva, ktoré dôkazy okresný súd opomenul vykonať.

Aj po doplnení dokazovania naďalej platí, že v uvedenej trestnej veci boli vykonané dve skupiny protichodných dôkazov. Na jednej strane to bola výpoveď obžalovaného K. K., svedka J. I., svedkyne I. K., manželky obžalovaného a svedkyne Q. S., čašníčky pracujúcej v pohostinstve. Tak obžalovaný, ako aj svedkovia J. I., I. K., ako aj svedkyňa Q. S.Á. popreli, aby obžalovaný K. K. v inkriminovanej dobe riadil motorové vozidlo, keď všetci zo svojho uhla pohľadu popísali, že je pravdou, že obžalovaný K. K. sa zdržiaval v priestore pohostinstva v obci D. so susedom J. I. asi od 20.00 hod., kde boli až do polnoci uvedeného dňa. Obžalovaný uviedol, že za uvedený čas vypil asi desať poldecí 40 % borovičky a tri až štyri 12 % piva. Všetci uvedení potvrdili, že po polnoci prišla pre obžalovaného pešo manželka, I. K., ktorá mu vyčítala, že je pod vplyvom alkoholu a táto ich odviezla autom, ktoré bolo zaparkované pred pohostinstvom, domov. Na mieste vedľa vodičky I. K. v aute sedel svedok I., za vodičkou vzadu sedel obžalovaný. Na druhý deň, keďže mal ísť obžalovaný na návštevu do nemocnice k otcovi, ktorý trpel onkologickým ochorením, si chcel obžalovaný vziať z práce dovolenku. Keď vošli autom do dvora, manželka obžalovaného ihneď vystúpila z miesta vodiča, išla do domu a až po čase prišli policajti, bez súhlasu obžalovaného vstúpili na jeho pozemok, auto pritom nechali pri ceste tak, že toto nesmerovalo do dvora, bola tam tma a dali mu dräger, aby sa podrobil dychovej skúške, čo on odmietal, pretože vozidlo nešoféroval. Zo svojho uhla pohľadu, v podstate takýto priebeh inkriminovaného skutku, popísala aj svedkyňa I.R. K., svedok J. I., ako aj svedkyňa Q. S., ktorá uviedla, že videla manželku obžalovaného, ktorá prišla pre obžalovaného a taktiež, že táto nasadla do vozidla ako vodička. Táto svedkyňa na rozdiel od ostatných svedkov a obžalovaného však uviedla, že videla, že policajné vozidlo malo zapnutý maják.

Zo spáchania skutku tak, ako je tento obžalovanému kladený za vinu, je obžalovaný v celom rozsahu usvedčovaný výpoveďami svedkov Z. H. O. A. N., policajtov OO PZ Prešov - Sever, ktorí uviedli, že vykonávali hliadkovú činnosť, v rámci ktorej kontrolovali bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky v obci Bajerov. Náhodní okoloidúci im oznámili, že v pohostinstve viaceré osoby požívajú alkoholické nápoje a majú odstavené autá pred pohostinstvom a že týmito vozidlami pod vplyvom alkoholu aj mienia ísť domov. Zotrvali preto v obci Bajerov v bočnej uličke, odkiaľ mali výhľad, pričom monitorovali priestor pred pohostinstvom, bolo už po záverečnej. Následne videli, ako na miesto jazdca a spolujazdca nastúpili dve osoby, prešli okolo nich, vozidlo pritom malo vypnuté stretávacie svetlá, oni obaja nastúpili do služobného vozidla a prenasledovali toto vozidlo s tým, že mu dávali znamenie, aby zastavilo, avšak toto vozidlo nezastavilo, pokračovalo v jazde ďalej, pridalo a následne zabočilo do dvora rodinného domu, následne oni vyzvali vodiča, aby sa podrobil dychovej skúške, čo on odmietol, preto ho zadržali. Po celý čas išli vo vzdialenosti asi 10 metrov za vozidlom obžalovaného a mali na neho výhľad. Svedok H. zazvonil v dome obžalovaného, dvere otvorila manželka obžalovaného, ktorá bola rozospatá, oblečená v nočnej košeli, pôsobila na nich prekvapene, ktorej oznámili, že obžalovaného predvádzajú na OO PZ, aby zamkla vozidlo. Po predvedení na OO PZ sa obžalovaný opäť odmietol podrobiť dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v krvi, tejto sa podrobil až o 8.35 hod.

Krajský súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by neuveril výpoveďiam svedkov policajtov H. O. N.. Naopak, krajský súd neuveril výpoveďiam obžalovaného a svedka I., keď títo uvádzali, že ich policajné vozidlo počas jazdy vôbec nezastavovalo, keďže aj svedkyňa S. potvrdila, že videla policajné majáky. Obžalovaný vypovedal s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti, svedkyňa K. O. S. a svedok I. s úmyslom pomôcť svoju manželovi či priateľovi.

Ani vo veci vykonaný vyšetrovací pokus nevyvrátil výpoveď svedkov H. O. I.. Pokiaľ boli medzi výpoveďami svedka H. O. N. rozpory, tieto neboli takého charakteru, aby ich výpovede ako svedkov diskvalifikovali. Navyše výpovede týchto svedkov sú v súlade s výpoveďou svedkyne I. K. z prípravného konania, keď táto dňa 12.12.2012 uviedla, že sa nepýtala policajta, ktorý prišiel k nim domov, prečo, z akého dôvodu bude predvádzaný, iba sa pýtala, že chce ísť za ním, nepamätala si, či jej policajt povedal dôvod predvedenia manžela, iba hovoril, že aby zamkla auto. Z tejto jej výpovede nepriamo plynie, že nie je pravdou, čo uviedol obžalovaný, lebo ak by bola pravda, čo uviedol obžalovaný, že vozidlo viedla jeho manželka, táto by hneď policajtom povedala, že ona viedla motorové vozidlo, že došlo k omylu a pýtala by sa, prečo obžalovaného predvádzajú, keď nevedol motorové vozidlo.

Pokiaľ ide o procesné námietky, tu už krajský súd v predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutiach citoval z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, podľa ktorých, pri celkom krátkom sledovaní osoby či veci nie je potrebný príkaz sudcu na sledovanie osôb a vecí, sledovanie v tomto prípade pritom začalo po záverečnej v pohostinstve, kde návštevníci mohli každú chvíľu odchádzať. Pokiaľ obhajoba namietala, že zasahujúci policajti vstúpili na pozemok obžalovaného bez jeho súhlasu a v rozpore so zákonom, bol krajský súd toho názoru, že vstup na pozemok aj prípadne bez súhlasu páchatel'a, ktorý je prenasledovaný policajtmi a ktorý sa odmietne podrobiť výstražnému znameniu na zastavenie polície, nie je porušením zákona, ktorý by diskvalifikovalo alebo robilo nezákonným takýto postup polície. Policajt môže vstúpiť do obydli'a alebo na pozemok osoby pristihnutej pri trestnom čine (§ 103 ods. 1 Tr. poriadku), ako aj v prípade, ak je treba predviesť obvineného alebo svedka, ktorý sa tam zdržuje (pokiaľ by sa prenasledovaný obžalovaný nedostavil na vyzvanie k policajtovi, je možné ho predviesť, čo sa aj v tomto prípade stalo (§ 103 ods.2 Tr. poriadku). Vo chvíli, keď sa obžalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške, išlo o osobu pristihnutú pri trestnom čine.

Zo zápisnice o dychovej skúške vykonanej dňa 01.03.2012 o 08.35 hod. plynie, že obžalovaný bol v tom čase pod vplyvom alkoholu 0,44 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo zodpovedá hodnote 0,92 ‰. Zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia súdne lekárstvo plynie, že v čase jazdy mal obžalovaný 1,8 až 2,3 ‰ alkoholu v krvi.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia. Obžalovaný tým, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a odmietol sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktorá sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, odmietol sa podrobiť aj lekárskej

vyšetreniu, odberom a vyšetreniu krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, dopustil sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

Vzhľadom na značný časový odstup od spáchania trestného činu, vzhľadom na to, že obžalovaný v minulosti nebol súdne trestaný, zamestnávateľom, Zborom väzenskej justičnej stráže bol charakterizovaný vysoko pozitívne, taktiež v mieste bydliska nebol zaznamenaný žiaden negatívny poznatok, naopak aj v mieste bydliska bol obžalovaný hodnotený vysoko pozitívne, bol aj krajský súd toho názoru, že peňažný trest vo výške 200,- eur a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 1 rok, je trestom zákonným a primeraným tak z hľadiska generálnej prevencie ako aj individuálnej prevencie.

Napadnuté rozhodnutie je zákonné a správne, preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.